

jeg ikke, hvorfor Lovforslaget er fremkommet fra den Side, hvorfra det er fremkommet, og med den Motivering, hvormed det er fremkommet. Det er ikke værd at lægge Skjul derpaa, thi hvad de Herrer have tilsigtet, er at indføre som Tvangsforanstaltning et Paabud til Kommunerne om at lade foretage Skolebespisning for Skolebørnene. De Herrer mene, at det er den rette Vej, og den Mening maa de jo have, det har jeg ikke i Sinde at angribe dem for. Jeg mener, at det er en forkert Vej, og derfor kan jeg ikke gaa med dertil, men at det er at fremme Sagen ved Tvang, er en Selvfølge; det staar jo ogsaa udtrykkelig i § 1, det kommer det ærede Medlem ikke bort fra. Nu siger den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Skolekøkkener ogsaa er en frivillig Sag, og deri kan det ærede Medlem have Ret, for saa vidt Undervisningen i kvindelig Husegerning hører til de Fag, som det i § 10 i Skoleloven er stillet Kommunerne frit at beslutte. Men det ærede Medlem kan jo for sit Vedkommende, hvor han har Indflydelse paa Kommuneraadet, foranledige, at Skoleplanen kommer til at indeholde dette Fag, saa vil der komme Skolekøkkener frem, og saa vil Bospisningen kunne finde Sted, forudsat at Raadet, altsaa faar Lov til at give fattige Børn Mad, uden at dette paadrager vedkommende Børns Forsørgere Fattighjælp.

Om det kommende Forslag skal jeg ikke udtale mig i Dag. Jeg har ganske kort sagt, hvad Forslaget vil komme til at gaa ud paa, men finder det ikke rigtigt at tage en 1ste Behandling af det, inden det forelægges her i Tinget. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) var jo inde derpaa, ja endogsaa i den Grad, at han anførte alt, hvad Landstinget kunde have at sige i denne Sag. Alle de Udtalelser, han anførte mod Lovforslaget for at godtgøre, at dette Lovforslag ikke havde nogen Betydning, har han jo hentet fra Landstingets Flertals Betænkning om denne Sag. (*Borgbjerg*: Ja, og fra Indenrigsministeren!) . . . Ja, fra den Indenrigsminister, som da fungerede, men da han var enig med Landstingets Flertal, falder det jo ud paa et. Det ærede Medlems Tale var for saa vidt interessant, som jo den paagældende Dagsorden, mig bekendt ikke kom til Behandling deroppe, og den daværende Landstingsordfører ikke fik Lejlighed til at udtale sig. Det ærede Medlem har nu for søgt at faa Landstingets Dagsorden frem-

sat henede, og for saa vidt kan hans Tale have Interesse; men jeg har ikke Interesse af at optage en Diskussion med det ærede Medlem som Talerør for Landstinget, jeg foretrækker at gaa direkte til Landstinget. Det ærede Medlem ankede over, at han ikke havde haft Lejlighed til at se den Tale, som jeg holdt i Gaar, det kan være beklageligt nok; men i alt Fald er Skylden ikke min, jeg har ikke haft Manuskriptet til Gennemsyn.

Borgbjerg: Jeg skal bemærke, at mine Udtalelser gik ud paa at vise, hvad Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse havde udrettet i denne Sag, jeg stod altsaa i denne Sag som Talerør for Kjøbenhavns kommunale Arbejde paa dette Omraade. Ud derfra anførte jeg, hvad den overordnede Myndighed, den daværende Indenrigsminister, ved lange Tidens Praksis havde slaaet fast som det rette paa dette Omraade, og jeg opfordrede den nuværende Minister til meget nøje at overveje Sagen, inden han forelagde et Forslag, der mulig kan omstøde eller bidrage til at omstøde eller forvirre den gældende Ret.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. Christensen): Den højtærede Kultusminister fastholdt jo endnu i Dag, at dette Forslag var og blev en Tvangsforanstaltning. Saaledes kan man jo se paa det, men den højtærede Minister afkræftede ikke, at de fleste andre Love, som blive vedtagne her af Rigsdagen og bestemme, hvad Kommunerne have at gøre, i lige saa høj Grad ere Tvangsforanstaltninger og Tvangslove. Det er overhovedet ikke noget smukt Ord at nævne netop ved dette Forhold, hvor Tvangslovene ville komme de fattige og sultne Skolebørn til gode. Imidlertid, det beror jo meget paa et Skøn, hvad man vil kalde dette Lovforslag. Den højtærede Minister anviste mig en Vej, jeg kunde gaa for at faa opført Skolekøkkener paa Skoleplanen. Jeg tror, at det er en meget uheldig Vej at anvise mig. Jeg har som Medlem af Kommunalbestyrelsen i Aalborg været med til for ganske kort siden — det fremhævede jeg ogsaa i Gaar — at stemme for et Forslag, der gik ud paa en udvidet Skoleundervisning. Dette Forslag var fremsat af Venstre og Socialdemokratiet i Forening, men de højstbeskattedes Repræsentanter og den kongevalgte Borgmester stemte dette Forslag ned. Jeg havde tænkt at knytte et Forslag dertil om Skolebespisning, og jeg havde ikke alene tænkt derpaa, men ogsaa talt